

fik denne forholdsvis anstændige udgang, må det karakteriseres som yderst pinligt, at den ikke er blevet afsluttet for længst med den officielle beklagelse og undskyldning, som Thule-folket siden juli 1996 har kaldt på.

Svar (14/9 99)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Landsretten har med sin afgørelse den 20. august 1999 fastslået, at beslutningen om flytningen af Thulebefolkningen i 1953 blev truffet og gennemført på en måde, der var retsstridig.

Regeringen tog samme dag denne afgørelse til efterretning og meddelte, at man ikke ville tage initiativ til at bringe sagen for Højesteret.

Jeg gav kort efter udtryk for, at det ville være bedst overensstemmende med den gensidige respekt, vort Rigsfællesskab bygger på, at drøfte det videre forløb på et kommende møde med landsstyreformand Jonathan Motzfeldt.

På møde den 2. september 1999 drøftede jeg bl.a. landsrettens dom med landsstyreformand Jonathan Motzfeldt. (Ikke optrykt her).

I spørgsmålet om Thulesagen blev vi enige om den vedlagte Fælleserklæring, som både Danmark og Grønland kan være tjent med.

Samme dag talte jeg med formanden for Hingitaq 53, Uussaqqak Qujaukitsoq, og overbragte ham indholdet af fælleserklæringen.

Jeg ser frem til, at vi nu kan lægge den triste sag bag os og fortsætte vores gode samarbejde i Rigsfællesskabet.

Spm. nr. S 2874

Til statsministeren (16/8 99) af:

Ester Larsen (V):

»Finder statsministeren, det er udtryk for anstændig forvaltning, at Sundhedsministeriet favoriserer udvalgte dele af pressen ved forud for offentliggørelse af en ministeriel rapport at udele eksemplarer til enkelte medier?«

Svar (14/9 99)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Sundhedsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet udtalt følgende:

»Sundhedsministeriet går ud fra, at spørgeren refererer til Sundhedsministeriets rapport »Sygehusvæsenet – en dansk og international sammenligning«, som blev offentliggjort mandag den 16. august 1999 og samme dag omtalt i Ugebrevet Mandag Morgen og i Aktuelt.

Sundhedsministeriet lægger generelt stor vægt på et positivt samspil med pressen. En tæt og løbende kontakt til pressen er en forudsætning for opfyldelse af ministeriets målsætning om at øge offentlighedens forståelse af, og viden om, sundhedssektoren i almindelighed, samt bidrage til grundlaget for den offentlige debat.

I forhold til pressen sker offentliggørelse af rapporter og publikationer som hovedregel ved udsendelse af pressemeddelelser, afholdelse af pressemøder el. lign. I nogle tilfælde træffes der dog aftale med bestemte medier eller journalister. Der kan f.eks. være tale om journalister, der selv har henvendt sig eller spurgt til sagen gennem længere tid.

I den konkrete sag valgte Sundhedsministeriet at se positivt på en henvendelse fra Ugebrevet Mandag Morgen. Det skete bl.a. ud fra et ønske om at give den omfangsrige rapport en så fyldig dækning som muligt, ligesom det spillede ind, at Ugebrevet Mandag Morgen løbende har dækket sundhedsområdet grundigt bl.a. med projektet »Fremtidens Patient«.

Tilsvarende blev der indgået en aftale med dagbladet Aktuelt, som også selv havde spurgt til rapporten.

Efter Sundhedsministeriets opfattelse er sådanne overvejelser om offentliggørelse af rapporter og publikationer nyttige i bestræbelserne på at opnå en dækkende pressemæssig fremstilling af forholdene, selv om det ikke er nogen garanti for, at det altid lykkes. Det er ministeriets indtryk, at alle, der har et budskab, må gøre sig de samme overvejelser.«

Sundhedsministeriets udtalelse giver mig ikke anledning til bemærkninger.

Spm. nr. S 2875

Til statsministeren (16/8 99) af:

Ester Larsen (V):

»Finder statsministeren som pressens minister, at en forskelsbehandling ved offentliggørelse af ministerielle rapporter er acceptabel i relation til